

Det oåterkalleliga

Nuet står med fanan
försöker så ta strid
kämpar i förtvivlan
att stoppa vinterns tid
kungen där av isblock
står stadigt i parken
snöflingor från himlen
snart täcker marken

Knoppen på grenen
somna där så nöjd
inbäddad i rimfrost
under himlens höjd
Björnen i sin grotta
där sover kölden bort
tycker nog som oftast
att vintern känns kort

Blommorna på ängen
vilar under pudersnö
väntar på att våren
väcker strand och sjö
Fåglarna har flugit långt
till landet bort i söder
skogsmusen vid trädet
av tacksamhet glöder

I skogen ligger sjön
spegelblank och klar
ett vilande vatten
längtar vårens svar
Nu sover skog och äng
sin vintersömns så skön
men plötsligt en morgon
så vaknar den så grön

(Copyright © ULJO)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ULJO med Poeter.se id #29816 innehar upphovsrätten